

Potíže s výrobou teroristů

Česko má vážně smůlu. Tak by chtělo být světové - a pořád nic. Ekonomickou produkcí se už nezviditelníme, to je po těch letech zřejmé. Na druhé straně ještě ale nejsme ani montovnou na tak vyspělé úrovni, aby u nás světové korporace typu Pegatron hledaly pracovní síly, které budou sestavovat iPody dvanáct hodin denně zhruba za osm tisíc měsíčně (po odečtení nájmu za kavalec v baráku bez sociálního zařízení). Ani tudy se zřejmě zatím neprosadíme. Snad by to šlo politicky? Jenže narcisy a oligarchy mají v politice všude a zdejší folklor v podobě beztrestnosti a cynické upřímnosti vládnoucí mafie z nás spíš činí hraniční zemi Balkánu než světoznámé a jedinečné politologicky přitažlivé téma.

A navíc na zemský ráj to na pohled z nějakého nepochopitelného důvodu kašlou i teroristi. Ti jsou prý hlavně mezi uprchlíky, jak dobře ví zastánci zdejšího lidového fašismu. No a uprchlíci k nám nechtějí. Kde ovšem mohli vzít ty předsudky o naší nesnášenlivosti? Ještě že se teď ukázalo, jak řekl ministr hodný své funkce, že „*teroristé se už dříve vyjádřili v tom ohledu, že mají v plánu útočit na významné světové památky*“. To znamená, že přece jen všechny teroristické buňky upírají zrak k naší zemi a nemůžou si honem vybrat, kterou ze všech zdejších světových památek zasáhnout dřív. A víte, jak je vlastně taky definován terorismus? Jako vyvolání strachu ve společnosti za účelem dosažení zpravidla politicky motivovaných cílů. Ale pozor, neplést si se strachem, který vám způsobí ozbrojená policejně-vojenská hlídka v nákupním centru či na nádraží, když vám zavrtá hlaveň samopalu do zátylku, jestliže se nebudete včas legitimovat. To policie a armáda jako součást represivního mocenského aparátu smí, ba musí. Je to součást ochrany před terorismem.

Protože terorista nečihá jen za hranicemi, policie je stejně agilní i ohledně domácích nepřátel s bombou v igelitce. Je to taky cesta ke světovosti. Tak například policejní agenti Petr a Robert s dalšími tajnými dokázali vyrobit celou českou teroristickou organizaci, když se přimíchali do zdejšího anarchistického hnutí. A to jim zdejší legislativa už léta házela klacky pod nohy, když nebrala vážně třeba návrhy na terminologickou modernizaci - aby se jim totiž neříkalo agenti jako fízlům StB, ale třeba skrytí vyšetřovatelé. Oni tedy nic

nevyšetřují a spíš se snaží vyprovokovat nějaký ten trestný čin. Jenže tam jim zase dělá problémy Evropský soud pro lidská práva nebo Ústavní soud, když trvá na tom, že je nepřipustné, aby stát vytvářel a provokoval kriminalitu. A co teprve u sousedů na Slovensku, kde Nejvyšší soud rozhodl, že jediný jejich uvězněný terorista (který způsobil výbuch v odpadkovém koši před jídelnou McDonaldu, aniž by někoho zranil či způsobil vážnější materiální škodu), odsouzený na exemplárních 25 let, žádným teroristou není a že v jeho případě šlo o běžnou kriminalitu. Je asi nutné ještě trochu doladit součinnost represivních a soudních institucí. Ale žádná mafie nespada z nebe učená a všechno chce svůj čas. A režim. S oporou v historické tradici (politické procesy za Rakouska-Uherska i za státního komunismu) to zas tak obtížné nebude, zvláště pokud najdou ambiciózní politici oporu i ve zbabělých voličích.

Fašizace systému se mimo jiné pozná podle toho, jak moc má potřebu strašit cizími záškodníky, dnes tak populárními teroristy. Masová hysterie z nebezpečí ohrožení lidských práv a svobod je pak nejlepším nástrojem pro to, jak lidi těchto práv a svobod pozvolna zbavit, a to ve jménu všeobecného bezpečí a za pomoci absolutní kontroly obyvatelstva. Aby se neřeklo, že hrozba je jen imaginární, ukáže se prstem třeba právě na anarchisty, pár se jich zavře do vazby a nějaký proces se už vykonstruuje.

První taková policejní konstrukce se dostala už i k soudu - údajný útok na dům ministra obrany, za nímž měl stát zlotřilý ruský anarchista. Jenže tenhle domeček z karet spadl dřív, než stačil zafoukat vítr, a sama státní zástupkyně obvinění během soudu stáhla. Z nebezpečného Rusa se vyklubal sympatický student etnologie, který měl už problémy v Putinově říši, když s kamarády vyvěšoval transparenty proti anexi Krymu a dalším imperialistickým praktikám tamního režimu. Absurdnost represivního aparátu byla dovršena, když soudkyně rozhodla, že se provinil alespoň tím, že natáčel na kameru protestní akci, při níž někdo jiný napsal na zeď věznice „*Touhu po svobodě žádná represe nezastaví*“. A za to ho (zatím nepravomocně) vyexpedovala zpět do Putinovy náruče, jejíž sevření je všechno jiné, jen ne vřelé.

Že by cesta Česka ke světovosti vedla právě tudy?